

РЕЖИМ ИСЦЕЉЕЊА

Атеље 212

Сезона 2025/26.

Премијера:

30. октобар 2025.

Сцена Петар Краљ

Текст

Тања Шљивар

Режија:

Ђорђе Нешовић

Тања Шљивар

РЕЖИМ ИСЦЕЉЕЊА

Редитељ:
БОРЂЕ НЕШОВИЋ

Драматуршкиња:
Исидора Милосављевић

Сарадница за сценски
говор:
др Дијана Маројевић

Сценографиња:
Лара Бунчић

Костимографиње:
Маја Мирковић и
Биљана Тегелтија Бојанић

Композиторка:
Марија Балубџић

Видео радови:
Милорад Савановић

Организатор:
Бошко Радоњић

Играју:

Наталија Степановић
Драгана Ђукић
Иван Јевтовић
Марко Грабеж

Инсписијенткиња:
Јована Матић

Суфлерка:
Ана Бајрић

Дизајн и реализација
светла: Душко Ковачевић

Дизајн звука:
Драган Стевановић Багзи

Реализација звука:
Мирослав Петруљевић

Шминка:
Дубравка Бушатлија

Фотограф:
Бошко Ђорђевић

Премијера: 30.10.2025.
Сезона 2025/26.
Сцена „Петар Краљ“

Тања Шљивар РЕЖИМ ИСЦЕЉЕЊА

У „Режиму исцељења“

Тање Шљивар преплићу се људска потрага за смислом и потрага за исцељењем тела у постпандемијској, дистопијској будућности. У једном таквом друштву, и вера у западну медицину и идеја о неповредивости и интегритету тела заостаци су далеке прошлости.

Marcus Peter Tesch

Следећи траг филозофије сумње, Тања Шљивар пружа више него разоткривање свеопште лицемерности. Ауторка покушава, ако не оцртати оквире могућег поправка, оно барем назначити његове смерове. У четрнаестој сцени „Режима исцељења“, она нас убеђује: „Морамо одустати од контроле над језиком да бисмо изrekli започели написали изговорили и искусили нешто дубље. Први корак у овом новом правцу је одбацавање приче. Чим се одрекнемо своје жеље за драмом буди се наша жеља за дармом (dharma)“. Ово звучи помало мистериозно и није јасно какве су шансе за сличну

трансформацију. Може ли/ треба ли ово да постане шири културно-цивилизацијски тренд или ће остати удео и привилегија одабраних појединаца? (...) Како ауторка додаје у дидасталијама, текст њене драме „враћа се сопственом почетку, и као представа, и као потрага за исцељењем.“ Уместо дарме, зачарани и вечни круг самсаре. И повратак истих питања.

Henrik Mazukiewicz,
из критике за позоришни портал
teatranly.pl

Око тридесете, када сам престала да пијем, почела сам да обилазим психоаналитичаре, хилере, и друге мудраце. Нису имали много тога заједничког, осим што су ми сви одреда понављали: Мораш се помирити са сопственом женственошћу.

Virgine Despentès,
King Kong Theory

Може се десити да, након вишемесечне пандемијске онлајн повезаности, људи напусте своје станове и куће у потрази за телесном повезаношћу. Могао би се родити покрет солидарности и нежности, који би људе довео до еманципације од диктатуре онлајн повезаности.

Franco „Bifo“ Berardi: *Beyond the Breakdown: Three Meditations on a Possible Aftermath*

Buddhasvaro
anantaghoshah. – Будин
глас сачињен је од не-
бројених звукова.

Ur. M. Muller & B. Nanjio:
The Sukhavati-vyuha

СИНОПСИС:

Гласови и њихова припадајућа тела лутају кроз два света и две епохе. У једном тренутку они букирају прекоокеанске летове како би посетили свог шамана или провели неко угодно време на тантра ретриту, а већ у следећем покушавају на било који начин да дођу до обичног пробиотика или ибупрофена, јер је влада затворила све апотеке. У оба света, гласови-тела непрестано покушавају да продају или купе, украду, задобију или изнуде неки од метода исцељења, али и голог опстанка.

Међу њима истиче се једно тело са гласом: Пацијенткиња која тражи хормонални баланс, целокупност и љубав. Њено (извођачко) тело је оно које има све болести, а њен ум и глас имају вољу да траже исцељење. Чини се да, поред повремених председника, војника и полицајаца, на њеном путу исцељења, и на целој планети, она може још само да сретне две врсте људи: хроничне болеснике или пацијенте сличне себи, и исцелитеље: тренере, гуруе, свештенике, нутриционисте, духовне вође, пророке и гатаре, астрологе, масерке, практичаре биоенергије, тран-

сценденталне медитације, јоге, акупунктуре, западне, ајурведске и квантне медицине. Њен пут почиње и завршава на истом месту: на терапеутском столу. На почетку, она лежи у подрумској ординацији, ишчекујући исцелитељски додир прослављеног биоенергетичара, а на крају, баш кад се чини да се и она и свет налазе у стању неизлечивости, она истовремено лежи на свим местима која је икада ходочастила, посетила, искусила у ишчекивању истог: додира, овог пута било чијег.

РЕЧ АУТОРКЕ:

Ни две недеље након ове премијере, чека ме оно што би лекари западне медицине сврстали у рутинску операцију. Та операција ипак подразумева и предоперативну припрему, увођење у општу анестезију, опоравак и боловање. И чини се да нешто што је лекарима „рутински“ за мене представља размеђу између три режима: „Режима љубави“ који се на сцени Атељеа 212 с успехом изводи већ 7 година - јер се поставља питање партнера и/или ближњих који ће ме у тренуцима опоравка неговати, „Режима исцељења“ - који најдиректније третира теме са којима сам припремајући се за операцију суочена, као и још увек ненаписаног „Режима рада“ - јер ме приморава на сусрет са сопственом привилегијом - ја сам за послена и имам право на боловање, као и довољно новца за операцију у приватној клиници, где је понуђена метода мање инвазивна од оне која ми се у државној болници нуди. И каква је аутономија мог индивидуалног (ауторског) тела у случају ове операције, као и у случају ове представе? Да ли она уопште у медицинском и/

или позоришном процесу постоји? „Морамо одустати од контроле над језиком да бисмо изrekli започели написали изговорили и искусили нешто дубље“ - написала сам у текст „Режима исцељења“. Умем ли да одустанем од контроле и да се препустим ауторском и лекарском тиму? Лекари ће ме увести у анестезију, а ауторски тим у подрум Атељеа 212: „Лежим на кревету у подруму некадашњег кафића.“ и „Лежим на операционом столу“. Надам се да ћу умети да одустанем од контроле.

ТАЊА ШЉИВАР

Тања Шљивар је драмска ауторка. Рођена је у Бањалуци, и студирала је драматургију у Београду, као и примењене позоришне студије у Гисену у Немачкој. Дrame су јој извођене, објављивање и сценски читане у Србији (Атеље 212, Народно позориште Београд, Народно позориште Ужице, БИТЕФ театар); Босни и Херцеговини (БНП Зеница); Немачкој (Deutsches Theater Berlin, Schauspiel Stuttgart, Schauspiel Dortmund, Theater Paderborn, Maxim Gorki Theater Berlin), Пољској, Финској, Хрватској, Италији, Албанији, Шпанији, Аустрији и Словачкој. Поред драма пише и филмске сценарије, кратке приче, теоријске текстове, либрета и текстове за пројекте из визуелних уметности. Добитница је Стеријине награде за текст савремене драме, као и две награде „Миодраг Жалица“, те награде „Борислав Михајловић Михиз“. Током 2019. године радила је као директорка драме у Народном позоришту у Београду. Била је гошћа књижевних и сценаристичких резиденција у Сплиту, Приштини, Бечу, Грацу,

Прагу, Будимпешти, Мајорци, Берлину и Букурешту. Предаје драмско писање као доценткиња на ФДУ у Београду, а као гошћа и на Универзитету примењених уметности у Бечу, и Академији уметности у Бањалуци. Први роман биће јој објављен у пролеће 2026. године у „Suhrkamp Verlag“ у Берлину.

БОРЂЕ НЕШОВИЋ

Борђе Нешовић је дипломирао основне студије позоришне и радио режије на Факултету драмских уметности у Београду у класи ред. проф. Иване Вујић и др ум. Снежане Тришић, док је мастер студије завршио под менторством Кокана Младеновића. Студент је докторских уметничких студија на том факултету.

Режирао је представе: „Све добре барбике“ (по роману Катарине Митровић, Хартфакт Београд), „Ефекат“ (Луси Пребл, НП Тоша Јовановић Зрењанин), „Мишја Грозница“ (Александар Поповић, Српско народно позориште Нови Сад), „Џорџ Каплан“ (Фредерик Зонтаг, Словенско народно позориште Нова Горица), и „Уображени Болесник“ (Ж.Б.П.Мوليјер, Књажевско-српски театар Крагујевац). Такође студирања режирао је представе „Тамо Где Певају“ (Филип Грујић), „LUX IN ТЕНЕБРИС“ (Бертолт Брехт), „Лола Монтез“ (Слободан Обрадовић). Асистирао је Милошу Лолићу на представи „Каспар“ (Петер Хандке, Југословенско драмско позориште), као и Марку

Ђорђевићу на филму „За данас толико“. Учествовао је на бројним фестивалима и радионицама, у земљи и иностранству.

Од децембра 2024. године обавља функцију уметничког директора Књажевско-српског театра у Крагујевцу.

Добитник је награде „Др Хуго Клајн“ за најбољег студента позоришне режије у својој генерацији.

РЕЧ РЕДИТЕЉА

Лежим на кревету.
Лежим на кревету и пишем
реч редитеља за пред-
ставу настану по тексту
Тање Шљивар „Режим
исцељења“. Овај комад
био је полигон за зајед-
ничко истраживање, екс-
перимент и процес који
сам прошао са глумцима
и сарадницима. Први пут
сам се суочио са постдрам-
ским текстом без класичне
драмске структуре – и уп-
раво је та неухватљивост
била и највећи изазов и
највеће узбуђење рада.
Тањина прва дидаскалија,
у којој редитељу поручује
да публику води „методом
непрестаног збуњивања“,
отворила ми је простор за
игру апсурда, гротеске и
хумора, за ритуал који ис-
товремено збуњује и про-
воцира.
У средишту приче је Па-
цијенткиња која тражи
хормонални баланс, це-
ловитост и љубав– она је
симбол човека данашњице
који у бескрајном кругу
тражи исцељење. Свет око
ње, или оно што је од света
остало, враћа је у исти тај
круг: покушаје, заблуде и
поновне почетке. Данас
сви трагамо за исцељењем
– кроз храну, веру, тера-
пије, астрологију, секс,

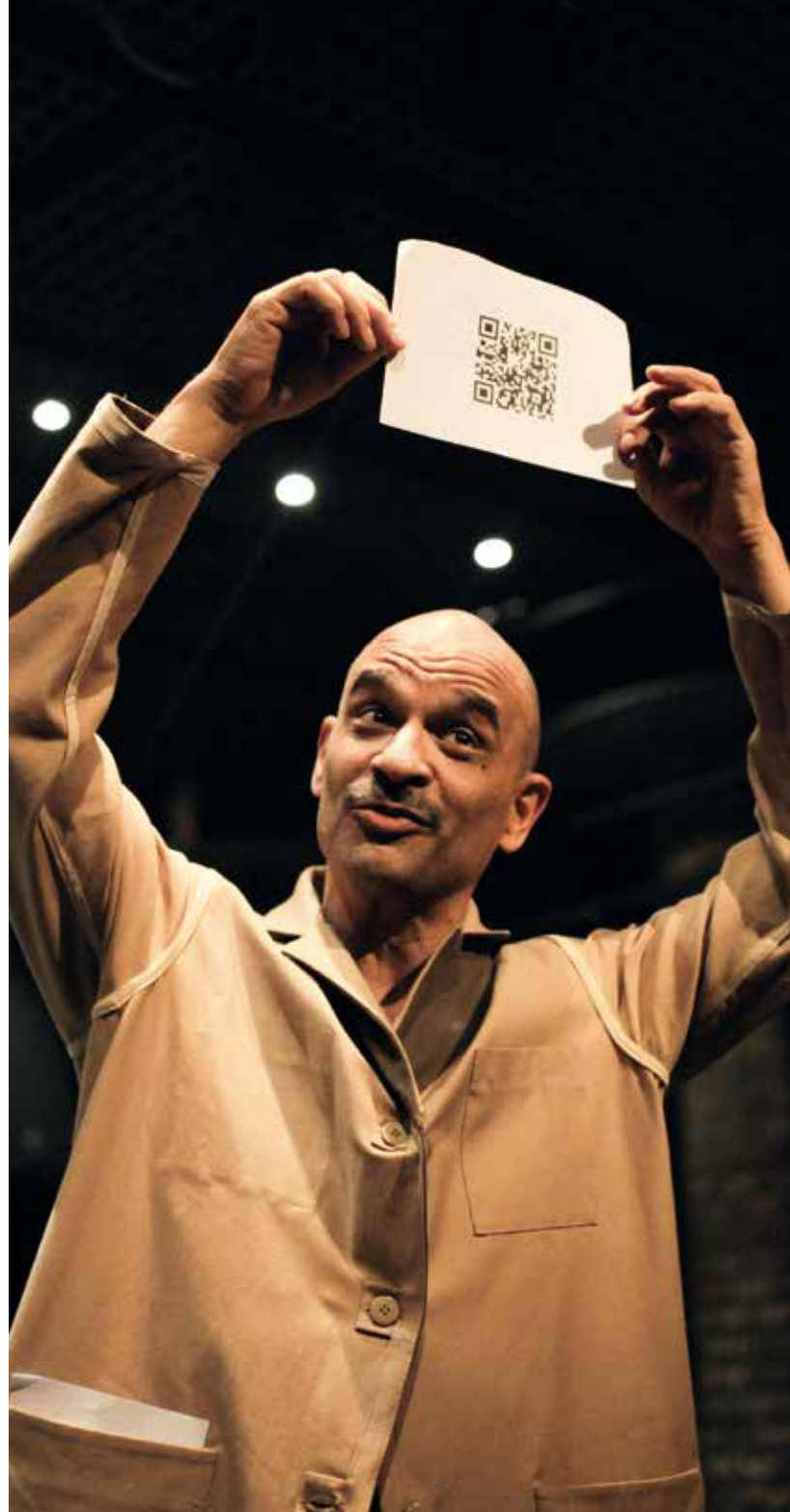
спорт, лекове, тарот, ми-
ришљаве штапиће, јогу, и
бројне друге ритуале – али
нас ниједан од њих трајно
не спашава.

Представа је смештена у
постапокалиптичну будућ-
ност која, нажалост, делује
све познатије.

На овом путу исцељења
имао сам срећу да сретнем
дивне и посвећене сарад-
нике и глумце, и читаву
екипу Атељеа 212 – хвала
вам што сте били део овог
нашег заједничког ритуала.
И сада, као и Тањин текст,
и ова *реч* се враћа свом
почетку.

Лежим на кревету.

Лежим на кревету и чекам.

ПРОДУКЦИЈА И ТЕХНИЧКА РЕАЛИЗАЦИЈА

Помоћник директора позоришта:
мр ГОРАН МИРКОВИЋ
Сектор технике и информационих технологија

Координатор опреме
/извођења представа/:
СЛОБОДАН ЦВЕТКОВИЋ

Графички уредник: МАРИЈА ЈЕВТИЋ
Графички дизајнер:
АЛЕКСАНДАР ТЕРЗИЋ

СЦЕНСКА ТЕХНИКА

Шеф сценске расвете: МАРКО ЂОКИЋ
Мајстор светла: ИГОР МИЛЕНКОВИЋ
Сценска расвета: ДРАГАН МАСЛАРЕВИЋ, ДУШКО КОВАЧЕВИЋ, МАРКО ПАВЛОВИЋ
Музички продуцент / дизајнер Звука: ДРАГАН СТЕВАНОВИЋ – БАГЗИ
Мајстор звука: МИРОСЛАВ ПЕТРУЉЕВИЋ
Звук: ЛИДИЈА МИРОВИЋ
Видео : ИГОР НИКОЛИЋ, СТЕФАН РАЈНИНГЕР
Видео / Администратор ИТ система: МАРКО РАДОЊИЋ
Креатор сценске маске: ДУБРАВКА БУШАТЛИЈА
Маскер / власуљар: НЕВЕНА ПЕТРОВИЋ, АНАСТАСИЈА ОТОВИЋ, ЈЕЛИЦА МАРКОВИЋ
Мајстор позорнице: ВУЧЕ ВУЧЕТИЋ
Главни декоратер: ТОМИСЛАВ РАДОСАВЉЕВИЋ
Декоратер цуг мајстор: АЛЕКСАНДАР ЂУРБИЋ, ЗОРАН СИМИЋ
Декоратери: МИЛОШ ЂИРИЋ, МИЛОВАН МИЛОВАНОВИЋ, МИША МУРАТОВСКИ, ДРАГАН ЂИРОВИЋ, ВЕСЕЛИН ПЕТРОВИЋ, СИНИША СИМИЋ, ДУШАН МИХАЛОВИЋ, ВОЈА КОСТИЋ, ИВАН ЂОРЂЕВИЋ
Шеф транспорта: ПЕТАР БОЖАНИЋ
Транспорт: ЗОРАН ЈАНКОВИЋ, СТЕФАН РАНЂЕЛОВИЋ, МАТИЈА МИЧИЋ, СТЕФАН МАНОЈЛОВИЋ
Главни режизитер: САША ПИВАЉЕВИЋ
Реквизитери: МИЛАН РАДОВИЋ, ДЕЈАН СТОЈИЉКОВИЋ, МИЛОШ РОДИЋ

Главни гардеробер: БРАНКО ПЕТРОВИЋ
Гардеробери: СЛОБОДАНКА ПЕТРОВИЋ, БОЈАНА ДОБРИЋ, ГРОЗДАНА СТАНОЈЕВИЋ, ЕМА ДЕМИРИ
Техничар за прање и хемијско чишћење: МАРИНА ЗАРИЋ

СЦЕНСКА ОПРЕМА

Столарски радови:
Главни мајстор за израду декорске опреме
МИЛАН ЦВЕТКОВИЋ
Браварски радови:
Главни мајстор за израду декорске опреме
АНДРЕЈА ПЕТРОВИЋ
Кројачки радови:
Главни мајстор: ЉИЉАНА МИЈАИЛОВИЋ
Сарадници на изради специјалних делова костима:
НАТАША ЧАКИЋ СИМИЋ, ДАРКО ИВАНОВИЋ, АЛЕКСАНДАР СПАСИЋ, СРЂАН СИМИЋ
Израда мушких костима: ВЕЛИНКА САВИЋ
Набавна служба: ПЕТАР ВЕЉКОВИЋ
Руководилац послова инвестиционог и техничког одржавања: МИЛИЦА МАРИНКОВСКИ

Помоћник директора позоришта / Сектор правних и финансијско рачуноводских послова:
ВЕЛИМИР БУЛИЋ
Руководилац финансијско рачуноводствених послова: МИРА БРКИЋ

Помоћник директора позоришта / Сектор продукције и маркетинга:
ЈЕЛЕНА ФАТИЋ
Координатор организације програма: БОШКО РАДОЊИЋ
Шеф маркетинга: ЈОВАНА БУЛАТОВИЋ
Службеник за односе са јавношћу и маркетинг: БИЉАНА ШЕГО
Координатор комуникација: АНЂА БРСТИНА

Драматуршкиња: ЈЕЛЕНА МИЈОВИЋ
Драматург: ДИМИТРИЈЕ КОКАНОВ

в.д.директора позоришта: ГОРДАНА ГОНЦИЋ

2022

Београд